

ניקראגוואה: מקוסטה ריקה תיפתח הרעה

הסאנדיניסטים, השולטים בניקראגוואה מאז המהפכה העממית של 1979, אינם מסתירים את דאגתם מההכנות הצבאיות בגבול עם הונדורס. שר-הביטחון אומברטו אורטגה, משוכנע שההחלטות לתוך שטח ארצו אינם אלא קצה קרחון של מדיניות אמריקאית לחסל את מישטרם, ובכך להתחיר את ניקראגוואה לעידן של דרכי פוליטי ניצול כלכלי, שאיפיון את שילטונו של העריץ המרדח, אנטסטיו סומוסה.

בראיונות לעיתונים באירופה מדגישים הסאנדיניסטים את מעורבותה של ישראל בהכנות המילחמיות נגד ארצם. ישראל היא כיום המדינה השנואה ביותר בניקראגוואה. אורחי המדינה המרכז-אמריקאית הרחוקה מאשי-מים את ממשלות ישראל בסיוע צבאי מאסיבי למישטר הקודם, שהגן בכוח הנשק, העניינים והעוצאות להורג, על האינטרסים הכלכליים של שיכבה דקה ביותר במדינה. כל המומחים בנושא דרום-אמריקה תמימי דעים שישאל הגישה סיוע צבאי עצום לסומוסה, גם אחרי שהנשיא ג'ימי קארטר הטיל אמברגו על אספקת-נשק למרצחים

נציג ניקראגוואה באו"ם מתלונן
העם תומך בסאנדיניסטים

ארצות-הברית בעולם השלישי. למרות עמדתו העוינת של הקונגרס, או לפחות חלקים ניכרים ממנו, עלול רגן לשפוך דם רב באמריקה הלא-סינית.

במאגוואה עצמה בטוחים שיעלה בידם לבלום את המורדים, בעיקר את אותם החונים בהונדורס. המוכת מים בעיני העם כתומכי סומוסה השנוא. רבים מהם סבורים שהסכנה האמיתית נשקפת להם דווקא מקוסטה-

את סאסטורה. אבל גם כאן מתערבים סוכני סיי-איי-איי ומנסים לסייע לאויבם בעבר.

אין ספק שפרשת ההתערבות האמריקאית בניקראגוואה לא תסתיים, אפילו אם ימוגרו המורדים מהונדורס. האיום מגבול קוסטה-ריקה הוא חמור ביותר.

שוודיה: פאלמה

נלחם נגד אבטלה

השבועון היוקרתי הבריטי אקונומיסט אינו נהג לפרגן לראשי-ממשלה סוציאלי-דמוקרטיים. גם בסקירתו השבוע של שוודיה מדגיש השבועון את קשייו של אולף פאלמה.

גל של שכיחות בסקטור הפרטי, מאבק קשה עם עובדי המדינה בשל ה-איסור על שעות נוספות. יותר ממיליון עובדים יפ-גשו מהתקנה האוסרת על "שעות נוספות", כדי להכ-טיח תעסוקה מלאה במשק. אך הישגיו של פאלמה הם נכרים. הוא הצליח ל-הבטיח שכר מינימום גאות לבעלי דרגות נמוכות בכל הסקטורים, ולהצמידו לח-לאות שבהן זכו העובדים בדרגות הבינוניות והנכ-רות. סיחות הכתר השודדי בשיעור של 16 אחוז הנביר

פאלמה

את כוח התחרות של השוודים בשוק הבינלאומי.

פאלמה הצליח לשכנע את ציבור-העובדים להסתפק בהעלאת שכר כוללת של 7 אחוזים. באינפלציה שנתית של 11 אחוזים, ירידה ריאלית זו ברמת-החיים תסייע לפאלמה לבלום את האבטלה בארצו. ולהקטין את החוב החיצוני.

ריקה. במדינה זו מצאו מחסה כ-7000 מתנגדי המישטר בניקראגוואה, ובראשם סאנדיניסטים לשעבר, אדן סאסטורה. המכונה קומאנדנטה ז'רו. פאסטורה הכריז מילחמה נגד שליטי ארצו, הודיע שיפתח במיתקפה חזיתית בחודש הבא.

זהו איום רציני. פאסטורה תוא דמות אנדית, פופולרית בחוגים נרחבים, ואין לו רקורד של איש סומוסה. לקוסטה-ריקה עצמה כמעט שאין צבא, היא מנסה לרסן

בניקראגוואה. בדרך כלל נהוג לציין ש-98 אחוז מכלל הנשק שהגיע לידי סומוסה - נשלחו מישראל!

עבודת נמלים. בניקראגוואה סבורים שגם היום משתפת ישראל פעולה עם נשיא ארצות-הברית, רונאלד רגן, ומגישה סיוע צבאי ישיר, כולל הדרכה, הן לצבא הונדורס והן למורדים המקומיים, מתומכי המישטר הישן וחברי המשמר הלאומי הידוע לשימצה של הרדף המרדח, שגרצח אחרי המהפכה בגלות מראגואאי. הדיעה הזאת, שהתחזקה מאוד מאז ביקרו השרים אריאל שרון ויצחק שמיר באיזור, היא כיום נחלת כל החוגים המתקד-מים באמריקה הדרומית. אם יקום אי-שם מישטר מתקדם בישראל, הוא יאלץ להקדיש שנים רבות של עבודת-נמלים, כדי לטהר את שמה המוכתם של ישראל בעולם השלישי.

מיספרם של אנשי הגרילה הימניים שחדרו לניקראגוואה מתחומי הונדורס אינו גדול. בבירת ניקראגוואה, מגאגואה, אומדים אותו ב-1500 לוחמים, המצויידים בנשק אמרי-קאי, ישראלי ואף סובייטי. מולם עומד צבא מאומן ומצוייד היטב, הנהנה מתמיכת רוב העם, ממוטיבציה גבוהה, המונה כ-100 אלף חיילים. משקיפים סבורים שבלי התערבות אמריקאית ממשית, מעבר ל"יועצים" נוסח תחילת המעורבות בחוטינגאם, אין כל סיכוי למורדים.

מילחמת-מען. שליטי הונדורס, הרוששים מצעדי תגמול של הסאנדיניסטים, מנסים להכחיש את תמיכתם במורדים, ואף הומיניו משקיפים ממאגואה להיוחכ שאן להם ריכוזי-כוחות באיזור הגבול.

ההכחשות האלה הן מנחכות, מכיוון שדווקא עיתונאים אמריקאיים עושים הכל להפריכו. השבוע ביקר סטיבן קינזר, כתב אינטרנשוניל הרלד טריביון, במחנה מורדים בהונדורס, 13 ק"מ מהגבול עם ניקראגוואה. קינזר הודרך אל המחנה על-ידי חיילי הונדורס, שוחח עם המורדים, כולם מניקראגוואה, ודיוחו בפרטי-פרטים על מחנה האימונים שלהם. על חימושם, ועל שיתוף הפעולה שלהם עם הונדורס.

ממשלת ניקראגוואה עשויה להחליט על פתיחת מילחמת מנע מוגבלת נגד הונדורס, שהשלוכותיה לגבי כל אמריקה המרכזית הן עצומות.

רגן רואה בכל סוציאליסט באמריקה הלא-סינית סוכן של מוסקווא, והוא עושה כמיטב יכולתו לדחוף את כל הכוחות המתקדמים ביבשת לזרועות ברית-המועצות. התערובת הזאת של גישה בלתי-מתחכמת, עם מחויבות מוחלטת לאינטרסים של החברות הגדולות בלי שום התייחסות לזכויות-האדם ולשויון כלכלי אלמנטרי, מהווה את הנוסחה הקלאסית לכל ההרפתקות האומללות של

צבוע

בבית-הנשיא

מנחם בגין נחל מפלה מבישה בפרשת בחירת הנשיא החדש, חיים הרצוג. וקורטוב של נחת - מעין שימחת עניים - סקדה את כל המחנה השפוי בישראל.

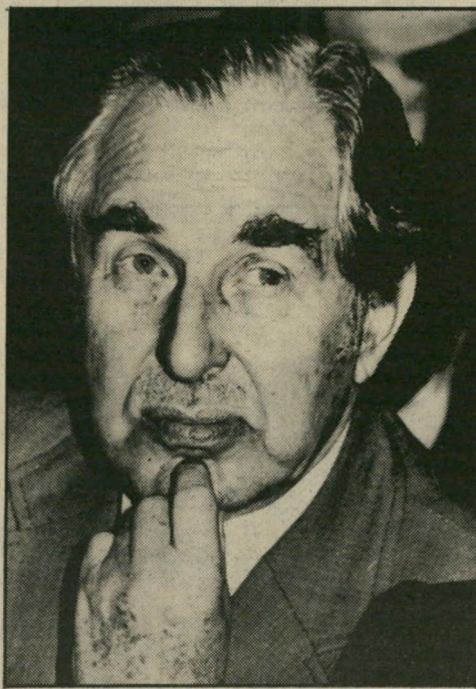
תגובה טיבעית, בריאה, אנושית, מובנת. מעין "גול כבוד" של קבוצה מובסת, ואולי אפילו סימן טוב לעתיד? אין לדעת. בינתיים מתנחמים בפניו המכורכמות של בגין.

אך החוגגים נוטים לשכוח מהו, בעצם, הרצוג. האיש שלנו באו"ם, דמוגיה בניגודית טיפוסית, מהולה, למרבה הרווחה, בקצת הומור אנגלו-סאכסי. האיש שהתחלחל לשמוע בשורה של שלום מריאד, שהודה בגלי צה"ל על ההקלה הגדולה שחש, כשמלך סעודיה התכחש להצהרה מתונה כלפי ישראל.

השבוע מציג האיש של בגין בידועות אחרונות, שלמה נקדימון, את השקפתו המדינית של הנשיא הנבחר, וכך אומר מיליונר הצמרת, שנשלח לביתי הנשיא על-ידי מה שקרוי תנועת העבודה: "כשאני מקשיב להאשמות החוזרות נגד ישראל באו"ם, איני יכול שלא להתבונן סביבי על האוסף העצום של אומות המכונסות כאן, ולסכם במוחי את סך כל הסבל והיגון שהן מייצגות... מחלות, חוסר-תזונה, עוני, חוסר-חופש, גנרידין ללא מישפט, פסקי-דין מוות המוניים, דיכוי אכזרי של מיעוטים, עינוי אסירים ושלילת זכויות-האדם הבסיסיות..."

הגמטאפן של השואה. כל זאת מפיו של אדם, המוצג בעולם השלישי כאחד ממניחי היסוד של סוואוק, הגסטאפו של השאה האיראני. האשמות אלה צוטטו פעמים רבות במדור זה, בעיקר מפיו של האינטלקטואל הפלסטיני עתיר-היוקרה אדוארד סעיד. הרצוג מילא את עיו מים, לא טרח להכחיש.

בכל שנות פעילותו הפוליטית לא שמענו מהרצוג אף הבהרה אחת נגד מכירת נשק לכל המישטרים המבצעים מעשים איומים, שעליהם הוא קונן מרה

נשיא-נבחר הרצוג
בגין אנגלו-סאכסי

באו"ם. הרצוג אינו מוחה על הטיפול בבלתי-אנושי באסירים הפלסטיניים במחנות-המעצר בישראל ובי לבנון. הוא אפילו לא טרח למחות על עלילות הדם של הגזען, המשמש בישראל כראש-המטה-הכללי של צה"ל.

האקט של בחירת הרצוג היה מרני, מכיוון ש-הקהה את שניהם של שחצני הליכוד, ורוני מילוא בראשם. אין בכך כדי לשנות את דמותו של האיש שהתנגד בגלוי להסכמי קמפ-דייוויד. מי שתולה בו ציפיות בשם השפיות והמתינות המדינית - ינחל אכזבה מרה.